

Ἐν τούτοις ἡ ἀπόκλιμα ἐκείνης μου τῆς τσάντας ἐγέννησε τὰ πνεύματα καὶ τὸν πνευματισμὸν, καὶ οὕτως συνετάραξε τὰς ψίσας καὶ τοὺς πάντας καὶ συγκαίει τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν. Ἄν δὲ τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτὸν δὲν κατεβῆ τὸ ἅγιον ὁ νοῦς των ἀπροσδοκίητον θὰ ὑποστῇ ναυαγίον.

Μὲ τούτων τὸν πνευματισμὸν κανένας μας δὲν παίζει καὶ ἰστὰ καλὰ καθούμενα κινεῖται τὸ τραπέζι, κί' ἐνθ' ἀκίμ' ἡ Τραπεζα σαλεύ' ἡ Ἐθνική καὶ φόντα καὶ χροῶγραφα κατακυλοῦν μαζὶ της, μικρὰ τραπέζια στρογγυλιὰ κινούντ' ἐδῶ κί' ἐκεῖ καὶ ὁ καθένας προσπαθεῖ νὰ γίνη Τραπεζίτης.

Ἐξαντληθεῖσα σήμερον ἡ δύστηνος Ἑλλάς μὲ λέξεις βελτιώσεων μεγάλας καὶ πολλές, γυρεύει σώνει καὶ καλά νὰ εὐθὴ θεραπεύει εἰς καλοῖησιν Φασκίον τὴν ὁμαλοσκοπίαν, καὶ τοῦ σοφοῦ Ἄλλαν Καρδέκ τὸς βίβλους μελετῶσα ἐπιζητεῖ προβλήματα νὰ ἐπιλύσῃ τῶσα.

Ἄλλὰ κί' ἐγὼ ἀπελπισθεὶς ἐξ ὧων τῶν ἀνθρώπων ἐνέκυμα εἰς τὴν σπουδὴν σοφῶν ὁμαλοσκοπῶν, καὶ τώρα κάθε ἀνθρώπος σπουδαῖος κί' ὅπως πρέπει μὲ ὄλην του τὴν ἔκτασιν τὸν ἀφαλὸ τοῦ βλέπει, καὶ σὺ ἂν ἐξῆς ἀληθῶς διάνοιαν μεγάλην ὡς σύμβολόν σου ἰστὸ ἐξῆς θὰ φέρῃς τὴν Ὀμφαλίην.

Ὅπότεν δὲ δυστύχημα ἐπέροχεται βαρὸ ὁ ἀφαλὸς μας μοναχὰ θὰ μὲς παρηγοῇ εἰς ταύτην δὲ τὴν ἔκτασιν κ' ὁ Θεοδωράκης ρέων κί' ὡς ἀσκητῆς πανάρχαιος τὸν ἀφαλὸ τοῦ βλέπον, χωρὶς ποτὲ νὰ φαντασθῇ καὶ δίχως νὰ τὸ θέλῃ, εὐθὴκε Ἰσοζύγιον μὲ δύο ἴσα ἀκίλη.

Ἐνθ' δὲ σὺ συνέτρωγες μὲ διπλωμάτας νάνους κί' ἀμέριμνος καὶ ἀφρονεὶς ἀρμένιτες ἄλλοι, αὐτὸ ποῦ δὲν κατώφθωσες μετὰ πολλὰς βλασάνους τὸ βῆκε ὁ Θεοδωρὸς διὰ τοῦ ὁμφαλοῦ κί' ὁ Καραβάνης ἔλασε, ὁ πλάνης Ὀδοιπόρος, ποῦ ἰστὸ Παρίσι μαινεται μετ' ἄλλων παραφόρους.

Ὅθ' μὴν κί' ὁ Σωτηρόπουλος εἰς τούτων τὸν καιρὸν τὸν ἀφαλὸ τοῦ μ' ἔκτασιν κί' ἐκείνος θεορῶν, τὸ κόμμα ὡς ἐκ θαύματος κατήρτισε τὸ τρίτον, ποῦ παρ' ὀλίγων ἔλειψε ἡ βίδα μας νὰ στρίψῃ, κί' ὁ Θεοδωράκης ἔτρεξε ἰλιγγίῶν καὶ φρίττων τὸν ἀφαλὸ τοῦ Λεμονί μὲ τοῦβλο νὰ τὸν τρίψῃ.

Τοιαῦτα οὖν κατώφθωσες πνευματισμὸς πολλὸς κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου, Τρικοῦπην, τὴν πολυμίμον, κί' ὁ Θεοδωράκης ἔφαγε ἐφάν' ἰσοσκελῆς καὶ τρίτον κόμμα ἔγινε ὡς ποῦ νὰ ποῖμε κύμινον, κί' οἱ ἀφαλοὶ μας σήμερα τραβοῦν τὸν διαβόλο των καὶ εἶναι κίνδυνος πολλοὶ νὰ χάσουν τὸ μαζὸλό των.

Καὶ τώρα κατοπτρίζοντες εἰς φρέατα καὶ λίμνας τὴν παναθλίαν μας μορφὴν, τὴν γέμονσαν ρυτίδων, καὶ τόσας ἀποθήμενιο βιοτικὰς μερίμνας, ὅπου τὸ σκάφος μας ὄθον ἐν μέσῳ καταγιγῶν, οἱ πάντες ἄς καρφώσωμεν ἰστὸν ἀφαλὸν τὸ βλέμμα μῆπως μὲ τούτων σώσωμεν τὸ ἔθνος καὶ τὸ Στέμμα.

Σὲ δὲ, Τρικοῦπη, ποῦ κί' ἐγὼ σοῦ λέγω ἐκαλῶς ὄρισε, ὅπου πολλὸν ἀπόρητα ἐσοῦδαες κί' ἐγγώρισε μὲ τὴν νοομαντεῖαν σου καὶ τὴν λεπιτήν σου κριαν, τὸν ἀφαλὸ σου κῦτταε ἀμέσως ἐν ἐκστάσει, κί' εἰπέ μας τὴν ἀείμνηστον καὶ προσφιλεῖ σου ρηὶν πῶς ἡ Ἑλλάς προφύσεται νὰ δρῶσῃ καὶ θὰ δρῶσῃ.

Καὶ ὀλίγας ποιητικὰς, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιαίς.

Σκαριφημάτων τόμος ὑπὸ Φιλαδελφέως, κομψοῦ, λεπτεπιλέπτου, δοκιμοῦ συγγραφέως, ἐκ τοῦ ἀνὰ τὸν Αἴμιον μεγάλου ταξιδίου, ποῦ εὐτυχε φιλίας κί' ἀγάπης ἐγκαρδίου. Ἀπόλαυσις τῶντι τὸ κάθε τοῦ Σκαριφήμα, ψυχῆς ποουσίης τέφρας καὶ πνεύματος ἐντρυφήμα.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Μίλτου Φωτιάδη μὲ πλοῦτον ὕλης ἐκλεκτῆς καὶ γλαφυρῶν εἰκόνων... κί' αὐτὸ πολὺ εὐχάριστα σκοτύνετε τὸ βροδὸ κί' ὀλοι γιὰ μιάμιση δραχμὴ τὸ ἀποκῦπτε μόνον.

Ἰδοὺ τῶν Οἰκογενειῶν Ἐφημερίς καὶ ἄλλη, Ὁ Νάτοςης δὲ Διευθυντῆς μὲ τὸ γερὸ κεφάλι. Ἐντὸς αὐτῆς εὐρίσκατε συμμοτὸς Παρανοῦς, ὅπου γιὰ τούτους χάνεται τῶν γυναικῶν ὁ νοῦς, εἰς ἀσασίαν δὲ πρὸς ἀγοράν ἡ καθεμιά γυναικα ἰστὸς Σιμοποῦλου τὴν Στοάν, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Λέκα.

Κασοδόνης ὁ Γεώργιος, ὁ τῶσιν δρῶσιν κλειῶν καὶ τῆς Ἐστίας κυβερνῶν τὸ Βιβλιοπωλεῖον, εἰς τῶν ἐγγάμων ἐκυψε τὴν κλειονοψηφίαν καὶ ἀφραβῶνος ἠλλάε κί' ἀγάπη δακτυλίδι μὲ τὴν καθ' ὅλα ζηλευτήν κί' ἔρατανὴν Σοφίαν, τὴν κόρην τοῦ ἀγαπητοῦ ἐμποροῦ Διαμαντιῆ.

Ὁ λόγιος καὶ φίλος Μιχαηλίδης Κίμων, ρομαντικῶν ἐρώτων τὰ μέλιστα εἰδήμων, ἀφήκε κατὰ μέρος τὰς ταπεινὰς φροντίδας καὶ Ἡμερολόγιον συνέγραψε Σελίδας, εἰς τὰς ὁποίας πόντοι καὶ δίνει ὁ σεβντὰς καὶ βῆροτες τοῦ Γκαίτε ἰστὸ τέλος καντῆς.